

[Gudiksen.]

dens den anden betyder en skærpelse af skovejerens pligt til at få transporteret hugsten frem til vejene.

Jeg har ligesom det ærede medlem hr. Bjerg en følelse af, at statsskovene ikke har været ude for samme hugst som privatskovene. Der er i folketinget oplyst de ting, som det ærede medlem hr. Bjerg nævnte, men iøvrigt vil statistikken vistnok vise, at det er rigtigt, at statsskovene ikke er blevet udnyttet så stærkt som privatskovene. Nu skal man selvfølgelig ikke laste skovriderne for, at de beskytter deres skove. Jeg har været omkring i forskellige statsskove i de sidste år og har set, med hvilken omhu skovriderne værner om og plejer deres skove. Det er al ære værd, men i en tid, da vi mangler gavnt træ, er landet inde i en situation, hvor statsskovene efter min mening også skal yde deres bidrag. Jeg har set mange statsskove med vældige hugstmuligheder, som ikke er udnyttet så stærkt som i private skove, og derfor vil jeg henstille til den højtærede landbrugsminister såvidt muligt at sørge for, at der bliver hugget i statsskovene, hvor der som sagt er en masse gavnt træ.

Med disse få bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Landbrugsministeren (H. Hauch): Det ærede medlem hr. Bjerg gjorde opmærksom på, at der i forbindelse med denne lovgivning vil ske en lempelse i beskatningsforholdene. Andre ærede ordførere har været inde på det samme spørgsmål, og det er måske derfor rigtigt her at sige, at når man har tro til, at man at frivillighedens vej kan få en merhugst fremkaldt, hænger det sammen med, at man agter at gennemføre en foranstaltning, hvorefter hele udbyttet af merhugsten bliver betragtet som en formuekonstatering og ikke — som hidtil — delvis som en indtægt. Den træmasse, der står i skovene, er jo i virkeligheden en formue, som befinder sig der, og dersom man tvinger en formue frem i lyset, medfører det normalt, at ejeren kommer til at svare indkomstskat af den. Det har man fundet urimeligt, og man tror, at frivillighedsprincippet vil slå igennem, hvis beskatningsreglerne ændres. Dersom man har fulgt den forhandling, der har fundet sted i det høje folketing, vil man jo vide dette.

Det ærede medlem hr. Bjerg var inde på spørgsmålet om hugsten i statsskovene. Også det ærede medlem hr. Foss var inde

herpå i forbindelse med sin omtale af hugsten i privatskovene. Jeg er fuldstændig klar over disse tal og er på det rene med, at statsskovene i en situation som den, der her er tale om, naturligvis ikke kan skånes på de private skoves bekostning. Det er mig derfor en tilfredsstillelse her at meddele, at vi allerede er langt fremme med hensyn til planlæggelsen af plighughugsten i statsskovene i forbindelse med gennemførelsen af denne lovgivning, og at statsskovene ikke får lov til at dække sig, sammenlignet med de private skove.

Det ærede medlem hr. Foss drog en sammenligning mellem denne lovgivning og kornloven. Det skal vi vel i og for sig ikke komme nærmere ind på ved denne lejlighed, men når det ærede medlem siger, at der i henhold til kornloven skal tvangsudskrives korn til det mindre landbrug, vil jeg bede det ærede medlem gøre sig bekendt med det kornlovsforslag, der er fremsat i folketinget, og hvis formål udelukkende er at fremskaffe det fornødne korn til brød. Der er ingen andre hensigter med dette forslag, men dersom det skulle vise sig, at staten kommer til at råde over mere korn end det, der skal bruges til brød, er det vel ikke urimeligt, om dette korn uddeles til det mindre landbrug. Forslaget indeholder en bestemmelse om, at det mindre landbrug skal have indtil 100 000 t indkøbt korn, så kornlovens princip hviler ikke på den forudsætning, at der skal udskrives korn til det mindre landbrug. Kornet skal købes, og staten skal betale en difference, hvis det er meget dyrt i forhold til den i loven fastsatte pris. Dette kan vi imidlertid drøfte om et par dage, når kornlovsforslaget kommer til behandling i det høje ting.

Hvad spørgsmålet om cement angår, føler jeg mig ved behandlingen af det foreliggende lovforslag så langt borte fra dette emne, at jeg slet ikke ser mig i stand til at optage en forhandling med det ærede medlem herom — det vil jeg afstå fra.

Jeg forstod på de bemærkninger, der iøvrigt blev gjort af de ærede ordførere, at man ønsker lovforslaget henvist til et udvalg, og det skal jeg naturligvis ikke modsætte mig; jeg skal give de ærede medlemmer alle de oplysninger, de måtte ønske at få i forbindelse med lovforslaget og ned træsituationen i det hele taget, men jeg vil bede udvalget fremme arbejdet arbejdet mest muligt. Dette lovforslag har ligget længe i rigsdagen — jeg har iøvrigt lovforslag, der har ligget her fra november